

lig at concurrere med dem, som det hedder i den af Landsthinget afgivne Betænkning, og saa maae paalægges de samme Byrder, men man alligevel ikke vil give den Regel, som dette Hensyn maatte fordre, den Udstrækning, som bestemt maa erkjendes at være nødvendig, for at dette Hensyn kan opnaaes, saa gjør man ikke det, man ifølge sine egne Motiver skulde gjøre. Naar man siger, at det er en Ret, Kjøbstads- haandværkeren har, men man vil yde saa Lidt som muligt i denne Retning — man vil ikke yde Mere, end at man ikke derom kan sige, at det er aldeles betydningsløst — saa har man ydet for Lidt. Det er for at bringe Harmoni mellem de Motiver, som de ærede Forslagsstillere have angivet som Grund til at indsætte en saadan Bestemmelse i Loven, det er for at give disse Motiver deres fulde Udtryk, at jeg har tilladt mig at foreslaae, at $\frac{1}{4}$ Mill forandres til $\frac{1}{2}$ Mill. Jeg paastaaer, at den Haandværker, der boer indenfor $\frac{1}{2}$ Miis Afstand fra Byens Aeltorv, virkelig er istand til at kunne concurrere med Kjøbstads- haandværkerne; han er efter sin Stilling fuldkommen istand til at kunne concurrere med dem, og naar man erkjender, at Spørgs- maalet, om han virkelig kan concurrere med dem, skal afgjøre, hvorvidt man kan paalægge ham Ræringsskat, saa maa man udstrække Afstanden til $\frac{1}{2}$ Mill, naar man virkelig vil fyldestgjøre det, som man erklærer at være Hensigten med Bestemmelsen. Jeg kan derfor ikke Andet end anbefale dem, som maatte være enige i de Grunde, som have ledet til at ind- sætte den omhandlede Bestemmelse i Loven, at vedtage mit Forslag, nemlig at udstrække Af- standen fra $\frac{1}{4}$ til $\frac{1}{2}$ Mill. Naar den ærede Ordfører har søgt at vise det Utilraadelige deri ved at henvise til Kjøbenhavns Omegn, ved at henvise til Frederiksberg, saa har man der et nyt og stærkt Beviis for, hvor høist urigtigt det er om disse Forhold at give een Lov for Kjøbenhavn og det øvrige Land; man har her atter et Beviis for, at, naar der fore- ligger Forslag, man ikke vil gaae ind paa, bruger man den Fremgangsmaade at paavise, at det ikke kan gaae an at vedtage dem af Hensyn til Kjøbenhavn. Det er en Feil, som gaaer igjennem hele Loven fra Først til Sidst,

at man vil lovgive om disse Forhold for Hovedstaden og det øvrige Land under Et. Ved flere enkelte Bestemmelser, der have ligget for, har man stadigt sagt: De passe ikke til Forholdene her i Kjøbenhavn, men det vilde være mere flaaende, om man kunde paavise, at disse Bestemmelser vilde være forbundne med Ulemper for Landets øvrige Kjøbstæder; det troer jeg imidlertid ikke, at man kan.

Tfsherning: Jeg maa indbringe den ærede sidste Taler, at han tildeels har Ret deri, at, naar man i det Hele taget anseer den Foranstaltning, som her er foreslaaet, for rigtig, saa kommer man let til at udvide den til en yderligere Grændse; men jeg anseer det hele Princip i sig selv for vrangt — og jeg skal ret strax godtgjøre, hvorfor — og derfor tager jeg af det Brænge det mindst Brænge. Jeg tager Forslaget af ingen anden Grund end for at faa e Loven ud, som i det Hele taget indeholder, troer jeg, saameget Godt, og navnlig det Gode, om der intet Andet var deri, at den bryder med den nu- værende langt slettere Tilstand — for altsaa at faae Loven ud, tager jeg dette Forslag, som det her foreligger, uagtet det forekommer mig, at der ikke taler nogensomhelst Grund derfor. Det er imod enhver Bestatnings Natur, at en Commune paaligner en Communeskat udenfor sine Grændser. Skulde denne Skat kunne paalignes med nogen Grund af Ret af Kjøbstæ- derne, saa skulde de kun optræde som Skatte- lignere, og Staten eller Afgiften naturligtvis tilfalde den Commune, hvori vedkommende Haandværker lever og ernærer sig, og af hvil- ken han er Medlem; men det hele Princip er urigtigt, at Landhaandværkerne skulle statte til Kjøbstæderne, fordi de arbeide for disse, eller kunne, naar de boe indenfor en vis Grændse, med Rimelighed komme til at arbeide for dem. Det er vrangt, idet det jo maatte føre til, at netop alle Landcommunerne skulde beskattes sam- lige Kjøbstads- haandværkere, fordi de arbeide for Landet. Det er en Gestervee af en i sig selv falsk Anskuelse, at Kjøbstæderne have noget- somhelst Cneprivilegium ligeoverfor Landet med Hensyn til Haandværksdriften; de have intet, og dette er kun en simpel Amerkjendelse deraf;